

Photography and More This Fall

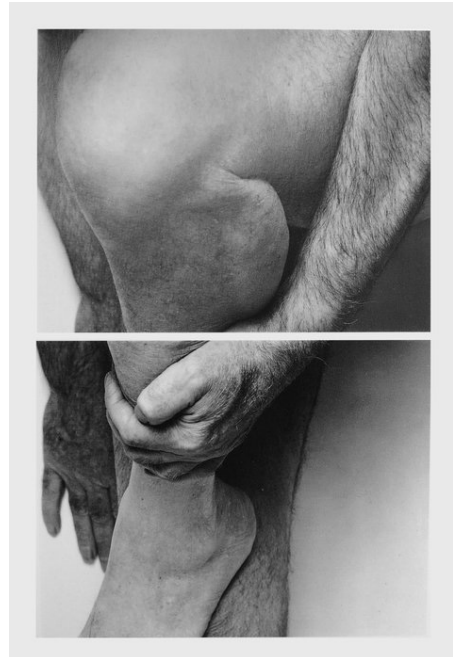
Sept 13 – Nov 3, 2019

Part I at TMH: *A Body of Work*—John Coplans

Part II at Unseen and TMH: Sylvie Bonnot & Mengzhi Zheng

John Coplans, *Self Portrait, Back of Hand*, 1986

John Coplans, *Self Portrait, Knee and Hands, No. 1*, 1993

Part I: About John Coplans and His Monumental Self-Portraits

In conjunction with Unseen 2019, we bring to Amsterdam two major series from *A Body of Work* by John Coplans (1920-2003, UK/US). Coplans used this title for his oeuvre of self-portraits, which he began making in New York in 1980, at the age of 60. He continued to photograph only his aging body, in whole or in parts, and to register these performative acts in large-format prints. These works of self-detachment and bold humanity gained immediate acclaim and continue to fascinate.

With Coplans, the term self-portrait carries a profound ambiguity. The large frontal photographs, shot consistently in neutral light, show the undulating forms of the artist's body, or parts thereof, explicit as to the ravages of age but not personal identity—there is never a face. The body thus turned into pliable and universal material made critics compare the effect of these large compositions to that of sculpture and living landscape tableaux. The two full series and related works in the show are a personal choice of Marsha Plotnitsky, Founding Artistic Director of TMH, who was a close friend of Coplans in New York and has always been a dedicated collector of his work. Avowing vulnerability, Coplans's self-portraits stand the test of time as they counter the canons of beauty and notions of photographic self-presentation.

Coplans reinvented himself as a photographer after two full careers, when he turned 60. Born in the UK and raised in South Africa, he served in the British army, and then moved to the US as an abstract painter. By the mid-1960s he had become a curator at the Pasadena Museum of California Art and later gained fame (but also notoriety) through his provocative stance on art and as editor-in-chief at *Artforum* magazine. The monumental and self-examining self-portraits made in the last 20 years of his life entered the list of “100 photographic chefs-d’oeuvres” published by Centre Pompidou in 2010 and are treasured by major museums. They are, without question, his lasting legacy.

Part II: Sylvie Bonnot & Mengzhi Zheng at TMH and at Unseen Amsterdam

The latest works of two young artists from our *Making Things Happen* program, Sylvie Bonnot (1982, FR) and Mengzhi Zheng (1983, FR b. CN), represent new photography at an intersection with other mediums and concerned with our sense of self in the surrounding world.

Photographer Sylvie Bonnot is known for her techniques of print alterations, including transposing the silver gelatin layer of a print to another support, the *mue* technique. Her works in the show query photography in relation to painting, sculpture, and drawing—all part of her itinerant practice to examine our modes of being. She received an MA (2006, with distinction) from DNSEP, Dijon, and her most significant institutional shows include: *Mobile/Immobile*, Musée des Archives Nationales, Paris, and Maison de la Photographie, Lille, 2019; *Derrière la Retenue I, II, III* (solo shows and permanent public installations), Fondation Facim, Savoie, 2018-23; solo shows at Musée de La Roche-sur-Yon, 2018, and Musée des Ursulines, Mâcon, 2016-17; and a solo show at Le Quai des Arts, Cugnaux, 2016-17.

Mengzhi Zheng works at the juncture of art and architecture. The new photographs, “Kuća” (“house” in Bosnian), and new sculptures from scrap materials originate from his road trip to Sarajevo. Both reflect his observations of urban spaces that define our lived experiences. Zheng holds an MA (2011, with jury commendation) from ENCA, Villa Arson, Nice. He received an award for a large permanent installation at Les Halles car park of Lyon (LPA), which opened in 2019, and has been invited to major curated exhibitions, including: the Biennale d’Art Contemporain de Lyon, 2019-20; a solo show at Musée Muséum Départemental des Hautes-Alpes, 2019-20; the Biennale d’Architecture d’Orléans, 2017-18; and *Le parfait flâneur*, ex-situ at Palais de Tokyo (Biennale d’Art Contemporain de Lyon), 2015.

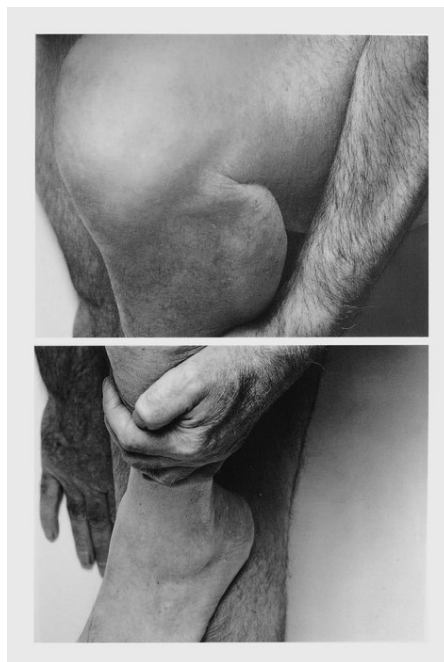
Fotografie en meer deze herfst 13 september – 3 november 2019

Deel I bij TMH: *A Body of Work*—John Coplans

Deel II bij Unseen en TMH: Sylvie Bonnot & Mengzhi Zheng

John Coplans, *Self Portrait, Back of Hand*, 1986

John Coplans, *Self Portrait, Knee and Hands, No. 1*, 1993

Deel I: Over John Coplans en zijn monumentale zelfportretten

Gelijktijdig met Unseen 2019 presenteert TMH in Amsterdam twee belangrijke series uit *A Body of Work* van John Coplans (1920-2003, UK/US). *A Body of Work* is de titel die Coplans gebruikte voor zijn oeuvre van zelfportretten die hij in 1980, op 60-jarige leeftijd, in New York begon te maken. In de jaren erna ging hij door met het fotograferen van zijn verouderende lichaam, in zijn geheel en in details, en legde deze performatieve handelingen vast op fotografische afdrucken van groot formaat. De werken, die zowel onthechting als uitgesproken menselijkheid laten zien, vonden onmiddellijk grote waardering en blijven fascineren.

Het woord 'zelfportret' is in het werk van Coplans beladen met een diepe dubbelzinnigheid. Zijn frontaal genomen foto's, gemaakt met neutrale belichting, tonen de golvende vormen van het lichaam van de kunstenaar, of delen ervan. Ze onthullen de schade die veroudering aanricht maar niets van een persoonlijke identiteit – nooit is er een gezicht te zien. Op deze wijze verandert het lichaam in een plooibaar en universeel materiaal wat critici deze grote composities deed vergelijken met beeldhouwkunst en landschapsschilderingen. De twee volledige series – *Knee and Hands* (1993) en *Crossed Fingers* (1999) – en ander, gerelateerd werk in deze tentoonstelling zijn de persoonlijke keuze van Marsha Plotnitsky, oprichter en directeur van TMH, die nauw bevriend was met Coplans

in New York en altijd een toegewijd verzamelaar van zijn werk is geweest. Met hun openlijke erkenning van kwetsbaarheid hebben Coplans' zelfportretten een tijdloze zeggingskracht en bieden zij weerstand aan de canon van de schoonheid en bestaande ideeën over zelfpresentatie door middel van fotografie.

Coplans vond zichzelf opnieuw uit als fotograaf op 60-jarige leeftijd, nadat hij al twee carrières achter de rug had. Hij werd geboren in Groot-Brittannië en groeide op in Zuid-Afrika. Na zijn dienstdienst in het Britse leger verhuisde hij naar de Verenigde Staten waar hij abstract kunstschilder werd. Midden jaren zestig werd hij curator in het Pasadena Museum of California Art en werd hij beroemd (maar ook berucht) door zijn provocatieve opstelling als kunstcriticus en hoofdredacteur van het tijdschrift *Artforum*. De monumentale, reflectieve zelfportretten die hij in de laatste 20 jaar van zijn leven maakte staan op de lijst met 100 fotografische meesterwerken, samengesteld door het Centre Pompidou in 2010, en worden gekoesterd door belangrijke musea. Ze vormen zonder twijfel zijn blijvende nalatenschap.

Deel II: Sylvie Bonnot & Mengzhi Zheng bij TMH en Unseen 2019

De meest recente werken van twee jonge kunstenaars uit ons *Making Things Happen* programma, Sylvie Bonnot (1982, FR) en Mengzhi Zheng (1983, FR b. CN), vertegenwoordigen een nieuwe fotografie op het snijvlak met andere media en houden zich bezig met de gewaarwording van ons 'zelf' in de wereld om ons heen.

Fotograaf Sylvie Bonnot staat bekend om de technieken waarmee ze ingrijpt in het afdrukproces, waaronder het overplaatsen van de gelatine laag van een afdruk op een andere drager, de zogenaamde *mue* techniek. Met haar werk ondervraagt ze het medium fotografie in relatie tot schilder-, beeldhouw- en tekenkunst, stuk voor stuk onderdelen van Bonnots praktijk om verschillende manieren van 'zijn' te onderzoeken. Bonnot behaalde een Master (2006, cum laude) aan de DNSEP in Dijon. Haar belangrijkste tentoonstellingen omvatten: *Mobile/ Immobile*, Musée des Archives Nationales, Parijs, en *Maison de la Photographie*, Lille, 2019; *Derrière la Retenue I, II, III* (solotentoonstellingen en permanente openbare installaties), Fondation Facim, Savoie, 2018-23; solotentoonstellingen in het Musée de la Roche-sur-Yon, 2018, en het Musée des Ursulines, Mâcon, 2016-17; en een solotentoonstelling in Le Quai des Arts, Cugnaux, 2016-17.

Mengzhi Zhengs kunstenaarspraktijk bevindt zich op het raakvlak van kunst en architectuur. De foto's, 'Kuća' (het Bosnische woord voor 'huis'), en zijn nieuwe sculpturen gemaakt van afvalmateriaal vinden hun oorsprong in een reis die hij maakte naar Sarajevo. In beide is de weerslag te zien van zijn observaties van stedelijke ruimtes die onze geleefde ervaring bepalen. Zheng behaalde een Master (in 2011, met eervolle juryvermelding) aan de ENCA, Villa Arson, in Nice. Hij kreeg de opdracht om een grote permanente installatie te maken in de parkeergarage Les Halles in Lyon (LPA), die is geopend in 2019, en is uitgenodigd voor deelname aan belangrijke tentoonstellingen, waaronder de Biennale d'Art Contemporain de Lyon, 2019-20; een solotentoonstelling in het Musée Départemental des Hautes-Alpes, 2019-20; de Biennale d'Architecture d'Orléans, 2017-18; en *Le parfait flâneur*, met werk op locatie bij Palais de Tokyo (Biennale d'art Contemporain de Lyon), 2015.